

Зінченко О.В., к.е.н., доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ МОДИ: ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ

Особливістю швейного виробництва є те, що традиційними методами здійснювати контроль використання запасів складно. Зокрема, у виробництво тканини видають із запасом, це обумовлено тим, що не раціонально щоразу від рулону тканини відміряти необхідний мінімум. Оскільки процес забирає значну частину робочого часу, тому передають тканини у розкрій відразу рулонами, внаслідок, у розкрійних цехах накопичуються залишки тканини і обліковувати та контролювати їх складно.

Процес виробництва швейної продукції є повторюваним процесом і складається із серії послідовних операцій, які не залежать від виду виробу, що шиється у певний період часу. У швейному виробництві результатом невеликої кількості загальних операцій в кожному процесі є широкий асортимент продукції, що забезпечує можливість розробки нормативів витрат.

Вибір стратегії впливає на організацію обліку підприємств швейної галузі. Суттєвого значення мають технологічні витрати, визначення собівартості продукції для ціноутворення, облік витрат за процесами у розрізі центрів відповідальності, контроль відповідності фактичних витрат прогнозованим. Оперативно контролювати відповідність витрат встановленим нормативам і впливати на них у процесі виробництва швейної продукції дозволяє калькулювання собівартості за нормативними витратами, оскільки процеси швейного підприємства забезпечують можливість точно виміряти

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

вихід продукції та визначити кількість матеріалів, які необхідні для випуску одиниці продукції.

В умовах конкуренції для швейних підприємств доцільним і впровадження нових механізмів формування інформаційної системи, на основі якої приймаються управлінські рішення. Одним із таких підходів є використання управлінського обліку в розробці та реалізації стратегії як необхідної умови ефективного управління.

На швейних підприємствах доцільно застосовувати повний варіант обліку нормативних виробничих витрат. На кожну модель слід скласти карту нормативних витрат, в якій розраховано за нормами на кожну операцію витрати основних і допоміжних матеріалів, фурнітури, трудових витрат, витрат на електроенергію, що використовують з технологічною метою, тобто виробнича собівартість одиниці продукції [1].

Облік відхилень від нормативів має бути оперативним, оскільки облікова інформація впливає на управління витратами. Як уже зазначалося, швейне виробництво є трудомістким. Ключовим чинником, що впливає на собівартість виробу, є прямі витрати на оплату праці ЄСВ, що складають понад 80%, а тому базою розподілу адміністративних витрат слід обирати трудомісткість виробів. У системі управлінського обліку з вартісними показниками відображають і натуральні показники. Так, у швейному виробництві використання тканин визначається в погонних і квадратних метрах.

Центром відповідальності, діяльність якого впливає на відхилення фактичних витрат тканини від норм, є підготовчо-розкрійний цех. Тому, облік витрат слід організувати так, щоб виділити розмір економії або перевитрати тканин, які характеризують роботу цеху.

Впровадження у практику роботи швейних підприємств системи калькулювання продукції за нормативними витратами доцільно на початковому етапі здійснювати у частині прямих витрат на одиницю виробу, одночасно реєструвати на рахунках фактичні витрати і у відомості відображати відхилення

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

від нормативів. Це дозволить в обліку визначити фактичні витрати як суми нормативних витрат та відхилень від них, наслідком є зниження витрат облікової роботи, оскільки облік ведеться за принципом виключень, тобто враховуються лише відхилення від нормативів.

Облікові записи виглядають таким чином: Списання прямих витрат на виробництво (Дт 23, Кт 20, 66, 65, 91) проводиться за стандартними витратами, скоригованими на фактичний випуск продукції. Окремо обліковують відхилення від нормативів, що виникли у процесі виробництва. З цією метою використовують аналітичні рахунки субрахунків ресурсів, за якими відображають всі відхилення від нормативних витрат. Сприятливі відхилення записують за кредитом аналітичних рахунків, несприятливі – за дебетом. Списання витрат на готову продукцію (Дт. 26, Кт 23) і собівартість реалізованої продукції (Дт 901 “Собівартість реалізованої продукції”, Кт 26 “Готова продукція”) відображають за нормативними витратами. Кінцеве сальдо аналітичних рахунків обліку відхилень за видами використаних запасів списують у кінці звітного періоду на субрахунок 901 “Собівартість реалізованої продукції”.

Загалом, пропозиції спрямовані на удосконалення обліку запасів швейних підприємств, що потребує дотримання таких чинників:

- ведення належного документування операцій, пов'язаних з рухом тканин;   - контроль за нормами використання тканин, спостереження за процесом крою, раціональне нанесення лекал на полотно;   - здійснення математично-логічного контролю використання тканин, шляхом звірки первинних документів, звітів розкрійного та швейного цехів, затверджених норм використання тканин.

Швейне виробництво має свої галузеві особливості, які потребують нестандартних підходів до їх обліку, пошуку та створення інноваційних методик та шляхів розв'язання проблемних питань, що виникають в практичній діяльності.

Література

1. Сурженко Л. А. Накопление и распределение затрат при попроцессном методе в швейной промышленности / Л.А. Сурженко // Вісник Східноукраїнс.

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

нац. Ун-ту ім. В. Даля. – Луганськ. – 2007. – № 2 (108). – С. 125-130.

2. Моссаковський В. Б. Стан та перспективи розвитку бухгалтерського обліку в Україні: моногр. / В.Б. Моссаковський. – К.: Інтерпрес ЛТД, 2009. – 326 с.

3. Фоміна О. Облік в управлінні підприємством / О. Фоміна // Вісник Київського національного торгово-економічного університету. – 2010. № 2. – С. 113-120.

УДК 657

Маган І. В., студент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ОСНОВНІ ВІДМІННОСТІ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА П(С)БО ТА МСФЗ

В умовах трансформаційних процесів економіки України зростає значення прозорості, достовірності та зрозумілості бухгалтерської інформації, що досягається шляхом пристосування національної системи обліку до вимог міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Для здійснення своєї діяльності суб'єкти господарювання використовують основні засоби, які вагомо впливають на виконання виробничої програми підприємства та отримання прибутку. Дані об'єкти включаються до підсумку балансу, а тому мають вплив на визначення кінцевого фінансового результату.

Основними завданнями обліку основних засобів є вчасне та достовірне відображення інформації стосовно руху основних засобів, правильність нарахування амортизації та їх оцінка. Основними документами, які регулюють